



Foto: AB-J

BENT MAGNUS

af Leif Carlsen

Det var cirka midt i tresserne eller trasserne, som man siger nu. Man var i gang på universitetet i København. Man boede i Vangede, var næsten nabo til familien Turèll. Man var nygift. Man skulle bruge yderligere motion. Man meldte sig til indendørs fodbold i USG. Tidligt om morgenen. Man cyklede fra Vangede. Nye ansigter, Trane, Siegler, Ralf og Bent og sågar Steen Christensen, den navnkundige i en periode. Førsteindtrykket af Bent var: Ham er der ikke meget fodbold i. Men vi skulle blive klogere. Der var noget herrestørrelse/herrefacon over ham. Han lignede ikke noget laudrupsk. Men han var Laudrup før Laudrup. Han var prælaudrupianer.

Så snart vi var på banen forvandlede han sig. Der var ikke meget Spectator over Bent. Hans agt var de elegante afleveringer, frispilningerne og finesserne. Til træning sørgede jeg for, at vi var på samme hold. Jeg scorede i tide og utide. Mange mål. Bent scorede sjældent. Og når det en enkelt gang skete, så han nærmest lidt forlegen ud. Ups, hvad var nu det? Ja, han nærmest undskyldte både medspillere og modspillere. Bent var skabt til noget andet og langt større end bare det at banke bolden i nettet. Det kunne vi andre få lov til. Han var elegant, snedig, snarrådig, fiffig, uberegnelig, uforudsigelig. En Odysseus på fodboldbanen. Ikke kun rå muskelkraft men primært hjerne. Og han kunne det hele. Der var måden hvorpå og vejen ad hvilken. Der var akkusativ med infinitiv. Der var absolut ablativ. Der var futurum exactum. Der var gerundium og gerundiv både vendt og omvendt. Der var possessive og reflektive og interrogative afleveringer. Og scorede man ikke på de frispilninger, han leverede, var det så pinligt, at man ikke cyklede videre til universitetet men cyklede hjem og gik i seng, syg og nedbrudt. Der var mange timer på banen. Men der er ikke meget filmet fra den periode. Det hele står i erindringen. Lysende klart. Men som Glistrup sagde: I kan ikke bevise noget, med svag bornholmsk undertone. Men tro mig. Det er sandt. Hvert et ord.

Siden da har jeg spillet indendørs i årevis på gymnasierne i Vejle og firmafodbold en masse. Og ofte måtte jeg sige efter en kamp. Så skulle I have set Lektor Bent Magnus i storhedstiden i trasserne. Uha. Uha. Uha. De gode gamle dage. Mange, der aldrig har set Bent, kender ham. En legende.

Og nu fortæller man så, at manden skulle være nået støvets år. Ja, ja. Jeg er sikker på, at hvis I anbringer ham på en tilfældig fodboldbane i dag, så skal I se, hvor det støver. Hjertelig tillykke, Bent.

Mange hilsener fra Leif med tilføjelsen både Harris og Carlsen.